

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติ เป็นส่วนรวม โดยเฉพาะความรับผิดชอบในการควบคุม เปรียบเทียบ และประสานงานในการปฏิบัติงาน ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการสืบสวน สอบสวน และการบังคับโทษตามประมวล กฎหมายยาเสพติด ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้การบังคับใช้กฎหมายและการปราบปรามยาเสพติด บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนถึงการควบคุม เปรียบเทียบ และประสานงานมีความสอดคล้อง กับนโยบายและการแก้ไขปัญหา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอน โดยให้ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เป็นผู้เข้าร่วมประสานงานกับเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างใกล้ชิด และให้ปฏิบัติตามแนวทางการ ประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๕ (๙) แห่งประมวล กฎหมายยาเสพติด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการประสานงาน คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือคำวินิจฉัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้

“การประสานงาน” หมายความว่า การวางระบบการปฏิบัติงานของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้สามารถปฏิบัติงานสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกัน โดยการปฏิบัติงานที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน และเป็นการประสานอย่างบูรณาการหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน เช่น วัตถุประสงค์ ข้อมูล สารสนเทศ ความคิดเห็น ความร่วมมือ หรือวิธีการที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมการปกครอง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กรมราชทัณฑ์ กรมพระธรรมนูญ รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“พนักงานอัยการ” หมายความว่ารวมถึงอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

หมวด ๒
การประสานงาน

ส่วนที่ ๑
ขอบเขต

ข้อ ๗ การประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามระเบียบนี้ มีขอบเขตการดำเนินงานดังต่อไปนี้

(๑) การประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือ ความโปร่งใส และความไว้วางใจระหว่างกัน โดยที่มิให้เป็นการแข่งขันหรือก้าวล้ำหน้าที่และอำนาจของแต่ละฝ่ายตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด

(๒) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการประสานงานระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ส. กับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด วางระเบียบหรือออกคำสั่งภายในหน่วยงานของรัฐนั้น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๒ การประสานงานในชั้นสืบสวนและจับกุม

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน จับกุม และตรวจสอบทรัพย์สินในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด หากหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการสืบสวนหรือจับกุมประสงค์ขอรับการสนับสนุนค่าตอบแทนในการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวน การจับกุม หรือการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ก็ให้เสนอเป้าหมายที่มีลักษณะเป็นเครือข่าย พร้อมด้วยข้อมูล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่มีต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและสนับสนุนค่าตอบแทนกับหน่วยงานนั้น ทั้งนี้ ตามแนวทางการสนับสนุนค่าตอบแทนการปฏิบัติงานเพื่อการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แจ้งขอความร่วมมือในการสืบสวน การตรวจค้น การจับกุม และการสอบสวนผู้ต้องหาตามหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ความร่วมมือในการดำเนินการ

การแจ้งขอความร่วมมือของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามวรรคหนึ่ง จะแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ตามแต่พฤติการณ์และความจำเป็น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไม่สามารถให้ความร่วมมือได้ ก็ให้จัดแจ้งเหตุผลไว้ท้ายบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานการไม่สามารถให้ความร่วมมือต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่สามารถควบคุมผู้ถูกจับไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้นำส่งที่ทำการของเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อฝากให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เป็นการชั่วคราวก่อนส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี และให้เจ้าพนักงานตำรวจรับฝากการควบคุมผู้ถูกจับไว้ตามอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๓ การจับกุมหรือการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ผู้จับกุมปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมายความว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด หมายความว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อุบัติทุกข์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำบันทึกการจับกุม ห้ามมิให้นำแบบพิมพ์ที่มีช่องสำหรับกาเครื่องหมายหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติการณ์การจับกุมมาใช้ในการจัดทำบันทึกการจับกุม

การจับกุมผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ผู้จับกุมบันทึกและแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการขออนุมัติแจ้งข้อหาต่อเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๔ ให้ผู้จับกุมทุกคนตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำบันทึกการจับกุมก่อนลงลายมือชื่อโดยผู้ที่จะลงลายมือชื่อในฐานะที่เป็นผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง ส่วนผู้อื่นที่ไม่ได้ร่วมทำการจับกุม เช่น ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยเหลือในการจับกุม ให้ลงชื่อในฐานะนั้น

ข้อ ๑๕ ผู้จับกุมที่จะให้การต่อพนักงานสอบสวนในฐานะเป็นพยานผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง รวมทั้งต้องทราบรายละเอียดและพฤติการณ์ในการจับกุมเป็นอย่างดี

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้จับกุมถูกจำเลยอ้างเป็นพยานในศาล ให้ทำบันทึกรายงานข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาทะเบียนทำรายการรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งวันก่อนวันสืบพยาน และไปพบพนักงานอัยการในกรณีที่ได้รับแจ้งให้ไปพบ

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ถูกจับประสงค์จะให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อผู้จับกุมตามมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ผู้จับกุมจัดให้ผู้ถูกจับบันทึกรายละเอียดแห่งข้อมูลด้วยตนเองและลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่อาจบันทึกข้อมูลเองได้ให้ผู้จับกุมเป็นผู้บันทึกข้อมูล แล้วให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อ ผู้บันทึก และพยาน (ถ้ามี) โดยให้แนบบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้กับบันทึกการจับกุม

ให้ผู้จับกุมรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็นในการพิสูจน์หรือยืนยันว่าเป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่งบันทึกรายละเอียดการให้ข้อมูลของผู้ถูกจับ และบันทึกการจับกุมพร้อมพยานหลักฐานจากการนำข้อมูลที่ให้หรือเปิดเผยไปใช้ขยายผลให้พนักงานสอบสวนในคดีนั้น

ส่วนที่ ๓

การประสานงานในชั้นพนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานสอบสวนเก็บรักษายาเสพติดของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ตามที่ได้รับแจ้งขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการเก็บรักษาและจำหน่ายของกลางหรือระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเกี่ยวกับการตรวจรับ การตรวจพิสูจน์ การเก็บรักษา การทำลาย การนำไปใช้ประโยชน์ และการรายงานยาเสพติด และให้ทำหลักฐานการรับมอยาเสพติดของกลางหรือทรัพย์สินนั้นให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ข้อ ๑๙ เมื่อมีการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือยึดหรืออายัดได้แต่เฉพาะของกลางยาเสพติดซึ่งมีปริมาณเกินกว่าการมีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขอาชญากรรม ป.ป.ส. โดยเร็ว และต้องไม่เกินสิบวันนับแต่วันที่จับกุม หรือยึดหรืออายัดของกลางยาเสพติด

คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกคดี ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นประจำทุกเดือน

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตกเป็นผู้ต้องหา หรือจำเลยเพราะการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นรายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. พร้อมข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีโดยเร็ว และให้เลขาธิการ ป.ป.ส. พิจารณาช่วยเหลือตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้ความคุ้มครองแก่ผู้นั้นด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับแจ้งตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือเห็นสมควรส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้มีอำนาจสอบสวนเข้าฟังการสอบสวน ก็ให้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนพร้อมรายชื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวน

ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จับกุมและใช้อำนาจสอบสวนตามมาตรา ๑๑/๑ (๘) ประกอบมาตรา ๑๑/๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ เลขาธิการ ป.ป.ส. อาจมอบหมายให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นั้นเข้าฟังการสอบสวนในคดีนั้นก็ได้

ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับมอบหมายเข้าฟังการสอบสวนรายงานผลพร้อมความเห็นให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแจ้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๒๑ ทราบถึง วัน เวลา และสถานที่สอบสวนล่วงหน้าทุกครั้ง โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการเดินทางของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวนตามที่ได้แจ้งไว้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนได้ตามลำพังเฉพาะในครั้งนั้น และให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนว่า เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวน

ข้อ ๒๓ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงใดเป็นสาระสำคัญ แห่งคดีสมควรซักถาม ก็ให้แจ้งเหตุผลต่อพนักงานสอบสวนให้ซักถามได้ ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วย ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึกความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๔ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวน การสอบสวนแล้วเห็นว่ายังมีพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุใด สมควรใช้เป็นพยานหลักฐาน ในการพิสูจน์ความผิดได้ ก็ให้แจ้งเหตุผลให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามควรแก่กรณี แล้วแจ้งให้ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทราบโดยเร็ว ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วย ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึก ความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๕ คดีที่เลขาธิการ ป.ป.ส. ไม่อาจส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าฟังการสอบสวนตาม ข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่งสำเนารายงานการสอบสวนคดีต่อเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๒๖ การสอบคำให้การผู้ต้องหาหรือพยานในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดหรือ การสอบคำให้การผู้ต้องหาในฐานะพยาน ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง ไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้ โดยแจ้งการบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือพยานทราบด้วย

ในกรณีพนักงานสอบสวนจะอ้างคำให้การของผู้ต้องหาที่กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ไว้เป็นพยาน ให้สอบผู้ต้องหานั้นในฐานะพยาน และให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๒๗ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนในระหว่างที่ผู้ต้องหาคนใดคนหนึ่งถูกขังอยู่ ไปยังพนักงานอัยการภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลแขวงและจำเลย ให้การปฏิเสธ ให้ส่งสำนวนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันครบกำหนดขังผู้ต้องหาครั้งสุดท้าย

(๒) ในกรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ซึ่งเกินกว่าอำนาจการพิจารณาของศาลแขวงให้ส่งสำนวน ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสองวันก่อนวันครบกำหนดขังผู้ต้องหาครั้งสุดท้าย

ในกรณีมีเหตุขัดข้องอันสำคัญและจำเป็นที่ไม่สามารถส่งสำนวนภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้ระยะเวลาในการขังผู้ต้องหาเปลี่ยนแปลงไป ให้พนักงานสอบสวนรีบแจ้งไปยัง พนักงานอัยการเพื่อประสานและขอคำแนะนำในการดำเนินคดีดังกล่าว ให้สามารถดำเนินการส่งสำนวน ได้อย่างครบถ้วนโดยเร็ว

การคืนสำนวนการสอบสวนที่รับไว้จากพนักงานสอบสวน ให้พนักงานอัยการมีหนังสือโดยแจ้ง เหตุผลในการคืนสำนวนให้พนักงานสอบสวนทราบ

ข้อ ๒๘ กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยมีความเห็น ควรสั่งฟ้องและเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือคดีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เพราะการปฏิบัติการตามหน้าที่ปราบปราม ยาเสพติด ไม่ว่าคดีจะถึงที่สุดหรือไม่ก็ตาม ให้แจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือเจ้ากรมพระธรรมนูญ แล้วแต่กรณี เพื่อให้รายงานหรือส่งให้เจ้าพนักงาน ผู้รับผิดชอบชี้แจงตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ เมื่อมีการอนุมัติแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแจ้งข้อหา แก่ผู้กระทำความผิดฐานสนับสนุน ช่วยเหลือ หรือสมคบกันกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน การสอบสวน หรือการตรวจสอบทรัพย์สินในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับ ยาเสพติด กรณีผู้กระทำความผิดซึ่งมีหมายจับและยังจับกุมตัวไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ในคดีนั้น แจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค แล้วแต่กรณี ทราบโดยเร็ว เพื่อร่วมกันสืบสวนและสอบสวนขยายผลจับกุมและตรวจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดดังกล่าวต่อไป

ข้อ ๓๑ เมื่อผู้กระทำความผิดประสงค์จะให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การเกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่สำคัญของผู้กระทำความผิด รวมถึงบันทึกผลการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ในสำนวนการสอบสวน โดยให้สอบสวนผู้ต้องหาในในฐานะเป็นพยานในคดีที่สามารถขยายผลการจับกุมได้

ในกรณีผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลต่อผู้จับกุมตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือสอบปากคำผู้จับกุม และบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดในการพิสูจน์ความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๔ การประสานงานในชั้นพนักงานอัยการ

ข้อ ๓๒ คดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง พร้อมเหตุผลและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) ต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ให้สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการต่าง ๆ หรือกรมพระธรรมนูญ แจ้งรายละเอียดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือนมายังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๓๓ ถ้าศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานอัยการรายงานให้อัยการสูงสุด หรือเจ้ากรมพระธรรมนูญทราบ แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งสำเนาคำพิพากษารวมทั้งข้อสังเกตต่าง ๆ (ถ้ามี) เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้สำนักงานอัยการสูงสุดหรือกรมพระธรรมนูญ แจ้งให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ

ข้อ ๓๔ เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณา หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาแจ้งข้อหาเพื่อดำเนินคดีในความผิดดังกล่าวได้

เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งอนุมัติให้แจ้งข้อหาในความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนรายงานการแจ้งข้อหาพร้อมทั้งสำเนาสำนวนการสอบสวนไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือผู้ที่เลขาธิการ ป.ป.ส. มอบหมายทราบโดยทันที

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานอัยการตรวจพิจารณาว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามข้อ ๑๗ หรือข้อ ๓๑ อันนำไปสู่การขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามที่ถูกจับกุมหรือพนักงานสอบสวนได้บันทึกไว้ ให้พนักงานอัยการระบุในคำฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้ศาลพิจารณาลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ส่วนที่ ๕ การประสานงานในชั้นศาล

ข้อ ๓๖ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแจ้งหมายเลขโทรศัพท์และช่องทางติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งของผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานไปยังสำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจเหนือการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกและติดตามพยาน

ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยาน รายงานผลการส่งหมายให้พนักงานอัยการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหมายจากพนักงานอัยการ และติดตามพยานเพื่อให้ไปพบพนักงานอัยการตามวัน เวลา และสถานที่ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการ

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายเรียกให้พยานได้ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานระบุเหตุผลที่ไม่สามารถส่งหมายไว้โดยละเอียด และหากเป็นการส่งหมายไม่ได้เพราะพยานย้ายที่อยู่ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานดำเนินการสืบหาที่อยู่ใหม่ของพยาน พร้อมทั้งคัดสำเนาทะเบียนบ้านแห่งใหม่ของพยาน (ถ้ามี) แจ้งให้พนักงานอัยการทราบ

ให้พนักงานสอบสวนระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนและของพยานทุกคนซึ่งสามารถติดต่อได้ให้ปรากฏชัดในสำนวนการสอบสวน

ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนซึ่งสามารถติดต่อได้ให้ปรากฏชัดในหนังสือการส่งหมาย

กรณีที่พยานได้รับหมายเรียกแต่ไม่ต้องไปสืบพยาน โดยพนักงานอัยการได้รับทราบล่วงหน้า ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนหรือพยานทราบเพื่อไม่ต้องเดินทางไปเป็นพยานศาล

ข้อ ๓๗ ให้ผู้จับกุมและพนักงานสอบสวนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะสืบพยาน ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้ว่าคดีต้องการซักถามข้อเท็จจริงจากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีแจ้งผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนให้ไปพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

หากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนมีความประสงค์จะประสานเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้ผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนติดต่อขอพบพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเพื่อทราบข้อเท็จจริงก่อนที่จะทำการสืบพยาน

ข้อ ๓๘ ในระหว่างการสอบสวนหรือการสืบพยานคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่ามีเหตุอันควรที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานใดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากปรากฏเหตุอันควรตามมาตรา ๑๗๓/๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ทำการสืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าทันที

ส่วนที่ ๖ การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๓๙ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาarayใดไม่สมควรได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวให้บันทึกข้อเท็จจริงและเหตุผล รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยละเอียดไว้ในคำร้องขอฝากขังทุกครั้งเพื่อประกอบการพิจารณาของศาล ดังนี้

(๑) รายละเอียดของข้อเท็จจริงและเหตุผลในการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ได้แก่

(ก) ลักษณะการกระทำอันเป็นความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกระทำความผิดอาญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากมีบทกำหนดโทษสูงซึ่งอาจเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาจะหลบหนี

(ข) เอกสารหรือพยานหลักฐานที่ใช้ในการดำเนินคดีส่วนใหญ่อยู่ในอำนาจสั่งการหรือภายใต้อิทธิพลของผู้ต้องหาซึ่งสามารถไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานนั้นได้

(ค) พฤติการณ์ของผู้ต้องหาคือเป็นหัวหน้า ผู้สั่งการ หรือผู้จัดการ รวมถึงผู้สมคบหรือผู้สนับสนุน หรือเป็นผู้กระทำความผิดที่มีอาวุธหรือใช้อาวุธ หรือใช้กำลังประทุษร้ายในการกระทำความผิด ซึ่งถือว่าเป็นผู้ต้องหาที่น่าจะมีภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวได้

(ง) ผู้ร้องขอประกันมีพฤติการณ์ที่น่าเชื่อถือ ซึ่งอาจทำให้ผู้ต้องหาหลบหนีหรือไม่อาจบังคับตามข้อสัญญาประกันได้

(จ) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว

(ฉ) เป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล

(๒) ข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาในอดีตและปัจจุบันจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้เลขประจำตัวประชาชนสิบสามหลัก (ถ้ามี) หรือลายพิมพ์นิ้วมือเป็นหลักฐานในการสืบค้น

เมื่อผู้ต้องหาตีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดร้องขอปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนขอให้ศาลพิจารณากำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ซึ่งถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวอาจได้แก่การให้มารายงานตัวต่อพนักงานสอบสวนตามเงื่อนไขที่กำหนด

เมื่อผู้ต้องหาตีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดร้องขอปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ เพื่อจะได้เสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ประกอบการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

หากศาลมีคำสั่งให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดให้พนักงานสอบสวนรายงานให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและสำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นหนังสือ เพื่อให้พิจารณาป้องกันการหลบหนีหรือป้องกันความเสียหาย

ข้อ ๔๐ การคัดค้านการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๓๙ โดยอนุโลม

หมวด ๓

การดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

ข้อ ๔๑ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพการรับโทษ ประวัติการต้องโทษ หรือข้อเท็จจริงประการอื่นของนักโทษคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ส. หรือเพื่อประโยชน์ในการปราบปรามยาเสพติด ให้กรมราชทัณฑ์ หรือเรือนจำทหารให้ความร่วมมือตามควรแก่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือการตรวจสอบทรัพย์สินในคดีความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าไปสอบสวนหรือเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำหรือในสถานที่คุมขังของกรมราชทัณฑ์หรือเรือนจำทหารได้เมื่อได้ร้องขอต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือหัวหน้าสถานทีนั้นแล้ว

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้กรมราชทัณฑ์ หรือเรือนจำทหาร รายงานสถิตินักโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือนมายังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๔๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๔๓ ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกระดับให้การสนับสนุน กำกับ ดูแล และติดตามการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้มีการดำเนินงานตามระเบียบนี้อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกำหนดแนวทางและวิธีการกำกับและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้ชัดเจนและรวดเร็ว

ข้อ ๔๕ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามประเมินผลการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในภาพรวม เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทราบทุกปี

ข้อ ๔๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมพระธรรมนูญ ร่วมกันประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรค และพัฒนาแนวทางในการประสานงานคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดที่อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำทุกปีโดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงาน ป.ป.ส. หรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๗ การรายงานหรือการแจ้งรายละเอียดตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

วิษณุ เครืองาม

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด